

Καστελλιώτικα Νέα

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ» ♦ ΑΡ. ΦΥΛ. 101 ΜΑΡΤ. - ΣΕΠΤ. 1978 ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' Τιμή φύλ. Δρχ. 10

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 61 5ος ΟΡΟΦΟΣ

TAX. ΤΟΜΕΑΣ 111

ΤΗΛ. 32.49.307 ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ 15ov

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου των εν Αθήναις Καστελλιωτών, συνελθόν έκτάκτως την 15ην Ιουνίου 1978 και λαβόν υπ' όψιν τους προγραμματισθέντας και έκτελεσθέντας ήδη διωγμούς και προγράψας κατά των εργαζομένων Καστελλιωτών εις τα μεταλλεία της περιοχής Καστελλίων υπό της Α.Ε.Μ. Βωξίται Παρνασσού, πολιτικήν την οποίαν θεωρεί ως μέρος ευρύτερου σχεδίου πίεσεως προς την Κοινότητα Καστελλίων.

Τας τιαύτας παρανόμους και άνηκούστους ένεργείας της Α.Ε.Μ. Βωξίται Παρνασσού, ΚΑΤΑΓΓΕΛΑΕΙ ένώπιον πάσης άρμοδίας άρχης και προς την Κυβέρνησιν, διότι, διά της άνεπιτρέπτου ταύτης συμπεριφοράς, πλην των άλλων, οδηγεί εις προϊούσαν άποδυνάμωσιν από τους κατοίκους της, την Κοινότητά μας, λόγω μετακινήσεως αυτών προς τας πόλεις διά την άνεύρεσιν τύχης.

Το Διοικητικόν Συμβούλιον

Κοινοποιήσεις:

Πρόεδρον Κυβερνήσεως

Υπουργόν Προεδρίας

- » Βιομηχανίας
- » Γεωργίας
- » Έργασίας

Νομάρχην Φωκίδος

Α.Ε.Μ. Βωξίται Παρνασσού

Τοπικόν Έπαρχιακόν Τύπον

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΗ ΦΩΚΙΔΟΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Ο Νομάρχης Φωκίδος κ. και συζήτησε τα θέματα των Ιωάννης Ασιμής, μαζί με υπηρεσιακούς παράγοντες των Δημοσίων Υπηρεσιών της Αμφίσσης, την 5ην Ιουνίου 1978, έπεσεκέφθη το χωριό μας και συζήτησε τα θέματα των κτηνοτρόφων. Η συζήτηση ήτανε κατατοπιστική και δεν έφερε κανένα αποτέλεσμα.

Παλνές ιστορίες

Το Σπληνάντερο

Του κ. Χαρ. Κ. Πιπέλια

Οι παλαιοί Καστελλιώτες θα θυμούνται τον Μπαρμπα - Παναγιώτη Καλτσά, από τη Γραβιά. Κοντόσωμος, με φαρμάκι μαλλιά και γένεια, μουστάκι στριμμένο, κάπα φαρδιά και άγκλιτσα μακρυά και καλοφτιαγμένη.

Ηλικίας περίπου 65—70 χρονών, γεροντοπαλλήκαρο καθώς ήτανε και δεν είχε υποχρεώσεις, γύριζε από χωριό σε χωριό, και ζούσε μπόεμικα. Στο χωριό μας έρχότανε συχνά, γιατί είχε μια αδελφή του παντρεμένη, την Μαργιώ, γυναίκα του Γιάννη Κ. Χαλατσά.

Ήτανε μια Πέμπτη του σωτηρίου έτους 1927, απόγευμα, στο μαγαζί του Χαρλαμάκη Τσιάκαλου, έπαιζαν κολοίνα ο δάσκαλος με τον Περδίκη, και δίπλα καθόταν και παρακολουθούσε ο Λάμπρος Κάντζος, — πιδ πέρα ο Παν. Καλτσάς.

Σε μια στιγμή, ο μπαρμπα - Παναγιώτης Καλτσάς λέει δάσκαλο:

— Δάσκαλε, ο Τσακαλογιώργης έδω από πάνω έ-

σφαξε ένα τραί, 35 δάδες.

Και ο δάσκαλος του απαντάει:

— Έβρεις τί μεζές γίνεται απ' αυτό, το σπληνάντερο; "Αν το φιάχνεις, σύρε και πές του, να σου δώσει για λογαριασμό μου, ότι θέλεις, και φτιάξτο άμέσως.

"Άλλο που δεν ήθελε, ο μπαρμπα - Παναγιώτης Καλτσάς, γιατί έτσι θα συμμετείχε στο φαγητό, αν όχι σπάνιο, αλλά έκλεκτο και για την εποχή εκείνη, όταν μάλλιστα, λόγω της μπόεμικης ζωής του, πολλές φορές έμενε νηστικός και είχε μερικές εκκρεμότητες με την Χωροφυλακή, όπως έλεγε, και δεν παρουσιαζότανε, ίσως από φόβο.

Σε καμμιά ώρα, το σπληνάντερο φηνότανε και ή κολο-

σίνα τελείωσε.

Δίπλα από το μαγαζί του Χαρλαμάκη, στον άχυρωνα του Λάμπρου Κάντζου, ήτανε «άλμπάνικο» και ο μάστορας δούλευε.

Έκει πηγαίνει ο δάσκαλος και λέει στον Άλμπάνη:

— Μάστορα, όταν δεις τον μπαρμπα - Παναγιώτη να βγάξη τον μεζέ από την φωτιά, φώναξέ με δυνατά, ότι με θέλει ο αστυνόμος και τίποτ' άλλο.

Ο μπαρμπα - Παναγιώτης άρχισε να στρώνει το τραπέζι με έφημερίδες, έκοψε σκόρδα και ψωμί ζεστό από την Τσακαλο - Παναγιού και καθίσανε και οι τρεις στο τραπέζι και ο γέρο Παναγιώτης Καλτσάς, με χαρούμενη όψη έκοβε δροθις τον μεζέ.

Έκείνη τή στιγμή, άκούγε-

ται ή φωνή του άλμπάνη:

— Δάσκαλε, ήρθε και σε ζητάει ο αστυνόμος.

Μόλις άκούει αυτά, ο μπαρμπα - Παναγιώτης, αφήνει τον μεζέ, παίρνει άμέσως την κάπα του και από την πίσω πόρτα του μαγαζιού φεύγει τρέχοντας, περνάει τον φράχτη, και φτάνει στο σπίτι του Καραδούκα για να κρυφτεί, χωρίς να γυρίσει καθόλου πίσω του να δη τί γίνεται.

Ο δάσκαλος βγαίνει μέχρι την πόρτα του μαγαζιού και ξαναγυρίζει άμέσως στο τραπέζι, γελώντας.

Η παρέα άπορούσε για το τί έγινε.

Τους διηγείται ο δάσκαλος το πάθημα του μπαρμπα - Παναγιώτη, και γελώντας δλοι τους έκαναν ένα άξέχαστο φαγοπότι.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Μέσα στα πλαίσια των γενικότερων επιδιώξεων του Συλλόγου μας, είναι και η ίδρυση και λειτουργία Πνευματικού Κέντρου, στα Καστέλλια.

Κατ' επανάληψη συζητήθηκε το θέμα αυτό στο Συμβούλιο, διατυπώθηκαν προτάσεις και απόψεις σε συνδυασμό και προς την ίδρυση Ξενώνα, που τόσο λείπει από το χωριό μας.

Πλην όμως, έπίσημα, δεν πάρθηκε καμμιά απόφαση, γιατί δεν υπάρχει σχετική διάταξη στο καταστατικό του Συλλόγου μας.

Γι' αυτό, το Δ.Σ. συνεκά-

Τέσσερα άρθρα του κ. Ν. Μοσχολιού στην «ΕΣΤΙΑ»

Με γενικό τίτλο «Έκτιμήσεις και Προτάσεις» — «Η ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΡΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ», στην έφημερίδα «ΕΣΤΙΑ», έδημοσιεύθησαν από της 17ης Ιουλίου 1978 μέχρι της 20.7.78 τέσσερα άρθρα του έκλεκτου συμπολίτου μας, καθηγητού κ. Νικολάου Μιχ. Μοσχολιού.

Ο συγγραφέας έδωσε άδρά την πλήρη εικόνα της οικονομικής καταστάσεως της χώρας μας και προέτεινε λύσεις στα δημοσιονομικά μας προβλήματα.

λεσε έκτακτη Γενική Συνέλευση, την 19.4.78 στα γραφεία της έφημερίδας μας, με θέμα την τροποποίηση του καταστατικού, προκειμένου να προστεθεί σχετική διάταξη.

Η Έκτακτη Γενική Συνέλευση, άπεφάσισε όμόφωνα την τροποποίηση του καταστατικού του Συλλόγου μας, διά της προσθήκης και άλλου έδαφίου στο άρθρο 3, που αναφέρεται στους τρόπους, για την πραγμάτωση των σκοπών του, και ειδικά τερα με το εξής περιεχόμενο: «και 7) Ήδρυσis και ή λειτουργία του Πνευματικού Κέντρου και Ξενώνα στα Καστέλλια, την διαχείριση του οποίου θα έχει το Διοικητικό Συμβούλιο και για την λειτουργία των θα συντάξη έσωτερικό κανονισμό, που θα έγκυρωθής από την Γενική Συνέλευση».

Για το μεγάλο αυτό έργο του Συλλόγου μας, που την αναγκαιότητα και την χρησιμότητά του, δεν άμφισβητεί κανένας, το Δ.Σ. και ή έφη

Γιατί άργήσαμε να κυκλοφορήσουμε

Η καθυστέρηση της έκδόσεώς μας, ήτανε γεγονός που άφειλετο στην άπεργία των τυπογράφων και στην μετέπειτα άδειά τους.

Ζητάμε συγγνώμη από τους άναγνώστες μας.

μερίδα μας δέχεται προτάσεις και μελέτες, από τους συγχωριανούς μας, για την ύλοποίηση του σκοπού αυτού, που θα άνεβάσει το πολιτιστικό επίπεδο του χωριού μας.

Ο ΧΟΡΟΣ ΜΑΣ ΕΣΗΜΕΙΩΣΕ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

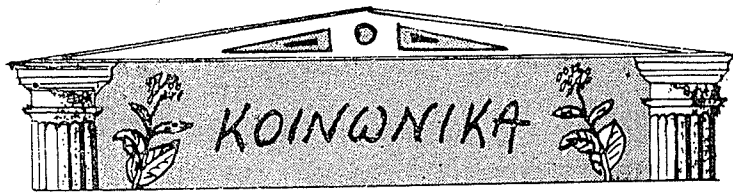
Ο Χορός του Συλλόγου μας, στο κοσμικό κέντρο «Πλακώτικο Σαλόνι», έσημείωσε μεγάλη έπιτυχία, τόσο σε κέφι, όσο και σε συμμετοχή συγχωριανών μας και φίλων μας.

Λόγω όμως της καθυστέρησης της έκδόσεώς μας, παρλείπουμε τα όνόματα των συμμετασχόντων, αλλά δεν παρλείπουμε να τους εύχαριστήσουμε δλους για την τιμή που μάς έκαναν.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΣ ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ

Ο Σύλλογός μας, διά του Προέδρου του κ. Χαρ. Κωστάκη, κατέθεσε δάφνινο στεφάνι στο ήρωό του Όδυσσέα Άνδρούτσου, στη γιορτή της Γραβιάς.

Όλο το Δ.Σ. τίμησε με την παρουσία του τή γιορτή.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η κ. Ἀθηνᾶ Εὐθυμίου Παπαγεωργίου, τὸ γένος Γεωργίου Διέννη, ἐγέννησε εἰς Ἀμφισσαν τὸ 2ο ἀγόρι της.

Ἐπίσης, ἡ κ. Εὐθυμία Β. Πατσιακούρα, τὸ γένος Ζήτρου Κουδούνα, ἐγέννησεν εἰς Λαμίαν, ἀγόρι.

Η κ. Εὐαγγελία Βαγιανοῦ, τὸ γένος Γεωργίου Δημ. Χουλιάρη, ἐγέννησε στὴν Ἀθήνα ἀγόρι.

Τὰ «Κ. Ν.» εὐχονται στοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς νὰ τοὺς ζήσουν.

Τὴν 26.5.78, ἡ κ. Μαγδαληνὴ συζ. Πέτρου Πανέρη, τὸ γένος Βασ. Λευκαδίτη, γέννησε ἄρρεν.

Στοὺς γονεῖς καὶ στὸν εὐτυχῆ παππούλη, εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ἐβαπτίσθη στὰ Καστέλλια τὸ παιδί τοῦ κ. Παναγιώτη Δ. Τσιγκῆ καὶ ὀνομάσθη Ἀσπασία.

Τὴν 11.6.78 ἐβάπτισε τὸ παιδί τοῦ δ. κ. Γρηγόριος Κων. Μιμήρης καὶ τὸ ὀνόμασε Κωνσταντῖνο. Ἀνάδοχος δ. κ. Ἰωάννης Χ. Κολλίρης.

ἄρραβῶνες

Ὁ κ. Ἀθανάσιος Κοντοκώστας, ἐργολάβος οἰκοδομῶν ἐκ Λαμίας, ἀρραβωνιάστηκε τὴν συμπατριώτισσά μας δ. Γεωργία Δ. Παπαδάκη.

Τὰ «Κ. Ν.» τοὺς συχαίρουν.

γάμοι

Ὁ κ. Δημήτριος Γκιζελῆς, Δ) ντῆς τῶν Τεχνικῶν Σχολῶν Ψυχτικῶν Γκιζελῆ, τὴν 28.1.78, γυμφεύθηκε στὴν Ἀθήνα, τὴν συμπατριώτισσά μας Δέσποινα - Μαρία Οἰκονομίδου, θυγατέρα τῆς Ἀσπασίας Μακρῆ - Οἰκονομίδου.

Στὸ ἐκλεκτὸ ζευγάρι εὐχόμεθα κάθε εὐτυχία.

Τὴν 7.5.78, στὸν Ἅγιο Δημήτριο Ἀμπελοκήπων, ἐγένοντο οἱ γάμοι τοῦ κ. Χρήστου Χ. Μησιακούλη, μετὰ τὴν Διτῆ Γ. Κούσουλα, τὸ γένος Ἀθαν. Ἀποστολοπούλου.

Τὴν 3.6.78, δ. κ. Χαράλαμ

Καστελιώτες,

Στέλνετε στὴν ἐφημερίδα μας, τίς εἰδήσεις καὶ τὰ κοινωνικά σας με φωτογραφίες.

Ἡ παράλειψη τῆς δημοσιεύσεως δὲν βαρύνει ἐμᾶς, ἀλλὰ ἐοῦς τοὺς ἴδιους.

Μὴ παραλείπετε νὰ ἐνημερώνετε τὴν ἐφημερίδα σας, γιὰ τὸ κάθε τι.

πος Γ. Πέτρου, ἀεροπόρος, ἔκανε στὴν Ἀθήνα τὸν γάμο του, μετὰ τὴν Δροσοῦλα Τσαρμακλή, ἐκ Πολυδρόσου.

Τὰ «Κ. Ν.» εὐχονται στοὺς νεογμούς εὐτυχία.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Ὁ κ. Δημήτριος Παναγιώτου Λέζας, ἔλαβε τὸ πτυχίον τοῦ Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ, ἀπὸ τὸ Κεντρικὸ Πολυτεχνεῖο Λονδίνου, μετὰ διακρισεων ἀνωτέρας δευτέρας τάξεως, δηλ. ἦλθε δεύτερος στὶς ἐξετάσεις καὶ πήρε καὶ ὑποτροφία.

Μετὰ τὴν ὑποτροφία του, παρακολούθησε στὸ ἀγγλικὸ πανεπιστήμιον Σάρρεν, μεταπτυχιακὴ σπουδὴ ἐνὸς χρόνου, στὴ Μηχανικὴ Γεφυρῶν καὶ ἔλαβε τὸ πτυχίον Μάστερ.

Στὸν ἐκλεκτὸν νέο ἐπιστήμονα Καστελλιῶτη τὰ «Κ. Ν.» εὐχονται καλὴ σταδιοδρομία, καὶ τὸν συχαίρουν ἐγκάρδια.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ὁ κ. Ἰωάννης καὶ κ. Εὐφροσύνη Καρμίρη, δι' ἐπιστολῆς των, ἐξέφρασαν τὰς θερμότητας εὐχαριστίας των, πρὸς τὴν ἐφημερίδα μας, γιὰ τὴν συμμετοχὴν μας στὸ βαρύντατό πένθος των, ἐπὶ τῇ προώρῃ ἐκδημίᾳ τοῦ πεφλημένου υἱοῦ των Νικολάου Ἰω. Καρμίρη, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἰδιαίτερος διὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν νεκρολογίαν αὐτοῦ, εἰς τὸ 100ὸν φύλλον μας.

ΠΕΝΘΗ

Ἀπεβίωσε στὴν Ἀθήνα καὶ ἐκηδεύθη στὰ Καστέλλια ὁ Ἀθανάσιος Μανταλιᾶς.

Ἀπεβίωσε στὴν Ἀθήνα καὶ ἐκηδεύθη στὸ χωριὸν μας ἡ Μαρία Νικ. Παπαγεωργίου, 89 ἐτῶν.

ΔΕΛΤΙΟ Νομαρχίας Φωκίδος

Ἡ Νομαρχία Φωκίδος μετὰ πολὺ κέφι συνεχίζει τὴν ἐκδοσὴν τοῦ Δελτίου της, κάθε τρίμηνον, ποὺ ἀποβλέπει στὴν σωστὴ καὶ υπεύθυνη ἐνημέρωσιν τῶν κατοίκων τοῦ Νομοῦ, σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν γενικώτερη δραστηριότητα τῆς Διοικήσεως καὶ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΟΥΓΑΝ

ΣΠΥΡΟΣ ΛΕΖΑΣ

Ἐὰν ἡ λέξις φανατικὸς ταὶ ριάζει σ' ἕναν ὁποιοδήποτε Καστελλιῶτη, αὐτὸ θὰ μπορούσαμε σὰν χαρακτηριστικὸν, χωρὶς καμμιὰ ἐπιφύλαξιν νὰ τὸ ἀποδώσουμε στὸν Σπύρο Λέζα, ποὺ ἔκλεισε τὰ μάτια τὴν 25.5.78 καὶ κηδεύτηκε μετὰ σὲ γενικὸ πένθος.

Ὁ μεταστάς, μετὰ μόνον ἐφῶδιον τὸ θάρρος του καὶ τὴν δυνατὴ ψυχὴν του, ξεκίνησε ἀπ' τὸ χωριὸν μας, ἀπὸ μικρὸν, γιὰ νὰ ἐγκατασταθῆι στὸν Πειραιᾶ καὶ νὰ ἐξελιχθῆι σὲ ἄριστον ἐπαγγελματία ἐμπορορραπτή.

Ἐχαιρετῆς ἐκτιμήσεως τῶν συγχωριανῶν μας καὶ ὄλου τοῦ κόσμου καὶ ἦταν ἀπὸ κείνους ποὺ ἤξερε νὰ κάνει φίλους καὶ νὰ τοὺς προσηλυτίζει ἀκούραστα, νὰ ἀγαπήσουν τὸ χωριὸν μας.

Γιὰ ἕνα διάστημα, ὑπῆρξε μέλος τοῦ συμβουλίου τοῦ Συλλόγου μας καὶ ἔλαβε θέσιν μετὰ φανατισμὸν σὲ ὅ,τι ἀφορούσε στὴν προκοπὴν τοῦ χωριοῦ μας.

Κατῶρθωσε νὰ ἀναδείξῃ τὰ παιδιὰ του σὲ ἐπιστήμονες ἀρίστους, ἀλλὰ ταυτόχρονα νὰ μεριμνήσῃ σὰν ἀληθινὸς πατέρας καὶ νὰ κάμῃ φιλόστοργον φυτώριον ἐπαγγελματιῶν, καὶ νὰ ἀναδείξῃ καὶ τ' ἀνήψια του.

Ὁ χαμὸς του εἶναι πραγματικὸς χαμὸς γιὰ τὸ χωριὸν μας.

Τὰ «Κ. Ν.» συλλυποῦνται ἰλόφυχα τὴν γυναῖκα του καὶ τὰ παιδιὰ του.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΒΑΣ. ΠΕΤΡΟΥ

Πέθανε καὶ κηδεύτηκε στὸ χωριὸν μας, μέσα σὲ ἀληθινὸ πένθος, ἡ ἐκλεκτὴ δέσποινα τοῦ χωριοῦ μας, Γεωργίου, χήρα Βασιλείου Πέτρου.

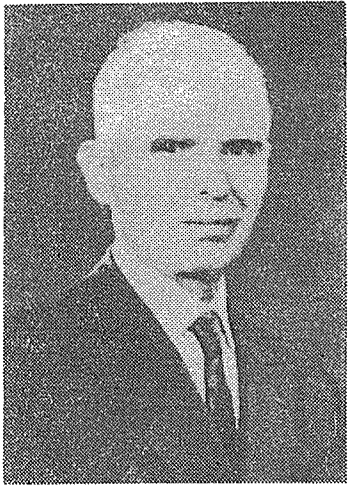
Ἡ μεταστάσα ὑπῆρξε ἕνα ὑπόδειγμα νοικοκυράς καὶ μάνας ἀληθινῆς, ἀληθινῆ Καστελλιῶτισσα, πιστὴ καὶ μέχρως αὐθυψίας σὲ τὸ χρέος της. Ὅσοι μίλησαν σὲ σπῆν τῆς, θὰ ἔχουνε νὰ λέγε γιὰ τὴν προθυμία καὶ τὴν νοικοκυρωσύνην της καὶ πρὸ πάντων γιὰ τὴν ἀδολγὴν καὶ ἐγκάρδια φιλοξενία της. Ἀθόρυβη, εἶχε πάντα γιὰ ὄλους ἕναν καλὸ λόγον καὶ πρὸ θυμὸν νὰ συντρέξῃ στὶς ὥρες ποὺ οἱ ἄλλοι ἔχουνε ἀνάγκη τοῦ συνανθρώπου τους. Ἀνέδειξε τὰ παῖδιά της

καὶ εὐτύχησε νὰ δεῖ ἐγγόνια. Τὰ «Κ. Ν.» συλλυποῦνται ἰλόφυχα τὰ παιδιὰ τους, τοὺς ἐκλεκτοὺς πράγματι συμπολίτες μας κ.κ. Γεώργιο Β. Πέτρου Δῆμο Β. Πέτρου καὶ Εὐαγγελία συζ. Π. Παπανικολάου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΑΝΔΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐνας ἀπὸ τοὺς ἀληθινούς πρωτεργάτες στὸν τομέα του, ποὺ συνέβαλε με ζέση καὶ με ἐπιτυχία σὲ τὴν ἀποκτήσιν πρῶτον ἀπ' ὅλα τὰ χωριά τῆς περιοχῆς καὶ νὰ ἐκσυγχρονισθῇ συγκοινωνιακὰ τὸ χωριὸν μας, ὑπῆρξε ὁ Δημήτριος Ἀνδριτσόπουλος.

Ἀπὸ τὴν πρώτη νεότητά του, οἶεῖτο πρὸς τὸ αὐτοκίνητον ἦταν τὸ μέλλον καὶ ἀπὸ τὴν ἐκείνην ποὺ γιὰ πρώτη φορά

αἱ σύμμαχοι στὸν πρώτον πόλεμον ἔφεραν τὰ πρῶτα αὐτοκίνητα στὴν περιοχὴν μας, μικρὰ τότε παιδιὰ πήρε τὰ πρῶτα μαθήματα, γιὰ νὰ τελειοποιηθῆι ἀργότερον σὲ Στρατὸ καὶ νὰ ἀποτελέσῃ ἕναν ἀπὸ τοὺς πρωτουργοὺς τῆς συγκοινωνίας τοῦ χωριοῦ.

Γλωσσὴ καὶ εὐπροσηγορὸς, καταδεχτικὸς καὶ περυσιατῆς, ἕνας χαρακτήρας ἐκείνου τοῦ κόσμου, ἀξιαγάπητος μεταξὺ τῶν συγχωριανῶν μας.

Εἶναι χαρακτηριστικὸν καὶ ὄλοι τὲ θυμῶνται, ὅτι ἡ ὑποδοχὴ ποὺ ἔκανε σ' ἐμᾶς, στοὺς Καστελλιῶτες, σὲ λεωφορεῖο του, ἦταν σὰν νὰ μᾶς δεχόταν σὲ σπῆν του.

Ἐξῆς καὶ εὐκρινῆς μετὰ συγκαταβατικότητα πρὸς ὄλους.

Ἀνέδειξε τὴν οἰκογένειάν του καὶ εἶδε τὰ παιδιὰ του ὄλα ἐγκαταστημένα καὶ πρὸς ἑαυτὸν.

Ἦταν τὴν 1η Μαΐου 1973 καὶ κηδεύτηκε στὸ χωριὸν μας ἐν μέσῳ γενικοῦ πένθους.

Τὰ «Κ. Ν.» συλλυποῦνται τὴν γυναῖκα του κ. Σπυριδοῦλα, τὰ παιδιὰ του. Ἀνδρέα Ἀνδριτσόπουλο. Γενναῖον Ἰπάλην. τὸν γιαντὸν Ἠλία Ἀνδριτσόπουλον καὶ τίς κόρες του κ.κ. Παπαθανάση καὶ Πολίτη.

ΝΙΚΟΣ Π. ΤΣΑΚΡΗΣ

Ἵστερα ἀπὸ σύντομη σχετικὰ ἀρρώστεια, πέθανε στὴν Ἀθήνα καὶ κηδεύτηκε σὲ χωριὸν μας, πανδήμως, ὁ ἀντιπλοίαρχος τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ Νίκος Π. Τσακρῆς.

Ἄν ἡ λέξις «λεβέντης» ταὶ ριάζει σ' ὁποιοδήποτε Καστελλιῶτη, σ' αὐτὸν ὑπῆρξε τὸ χαρακτηριστικὸν του.

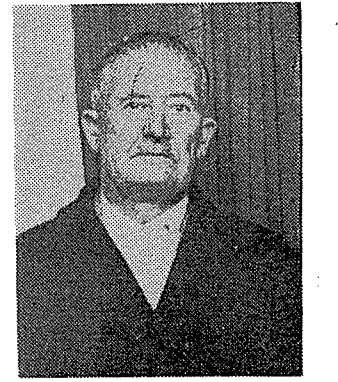
Ἄσφογος σὲ ὅλα του, θετικὸς, μετὰ ἀνείπωτη λατρεία στὴν ὀμορφίαν, θαρραλέος, ἔτοιμος νὰ πάρῃ θέσιν καὶ νὰ δώσει καὶ τὴν ψυχὴν του, σ' ὅ,τι πίστευε δίκαιον καὶ ἀξιοπρεπές.

Ἰλντζῆς ὅσο λίγοι, καὶ πιστὸς στὴν παράδοσιν τοῦ χωριοῦ μας, ἔμπρακτα σὲ κάθε στιγμή, ὅποια κι ἂν ἦταν, παραινόμενα στοὺς φίλους του καὶ εἶχε φίλους ὄλο τὸν κόσμον, ἐκλεκτὸς καὶ ἐκλεκτικὸς ὅσο λίγοι, ἦταν ὑπόδειγμα ἠθους καὶ ἀξιοπρεπείας.

Ἡ κηδεῖα του ἔγινε μετὰ πανδημὴ συμμετοχὴν ὄλων τῶν συγχωριανῶν μας, καὶ τὴν σορὸ ἀπεχαιρέτησε ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀεροπορίας κ. Ἀλέξανδρος Παπανικολάου.

ΗΛΙΑΣ Ι. ΖΕΪΝΗΣ

Μία πραγματικὰ ἐξαιρετικὴ μορφή τοῦ χωριοῦ μας, ἀπὸ τοὺς πιδὸ σεμνοῦς καὶ ἀπὸ κείνους ποὺ παρέμειναν, ὅπου κι ἂν πληγήθηκαν, πέρα γιὰ πέρα Καστελλιῶτες, ὁ Ἠλίας Ἰω. Ζεῖνης, τὴν 23.3.78 ἀφῆσε τὸν πρόσκαιρον τοῦτο κόσμον γιὰ πάντα καὶ κηδεύτηκε στὴν Ἀθήνα, ἐν μέσῳ γενικοῦ πένθους.

Ὅλοι γινώρισαν τὸν χαρακτῆρα του καὶ τὴν ἀνθρωπιά του. Σεμνὸς καὶ ἀθόρυβος, λαμπρὸς οἰκογενειάρχης, αὐτοδημιούργητος, εἶχε πάντα τὴν προθυμία νὰ παραστήκῃ ἀληθινὸς καὶ ἀπὸ καρδιάς, σὲ κάθε ἐκδήλωσιν καὶ ἰδιαίτερα ἐκεῖ ποὺ χρειαζόταν τὸ ἀληθινὸ «παρὸν».

Τώρα, στὰ στερνὰ τοῦ βίου του, δέχθηκε ἕνα ἀπὸ τὰ βαρύτερα πλήγματα, ποὺ θὰ μπορούσε νὰ δεχθῆι πατέρας, μετὰ τὸν πρόωρον χαμὸν τῆς μονακριβῆς θυγατέρας του, ἐκλεκτῆς δέσποινας, τῆς Ἰουλίνας συζ. Θωμᾶ Κόκκινου.

Ὁ χαμὸς αὐτὸς ἦταν τὸ βαρὺ πλήγμα, ποὺ δὲν τὸ ἀντέξε, ποὺ τὸν ὀδήγησε μετὰ ὄρα ἀρχήτερα, σὲ μοιραῖον.

Τὰ «Κ. Ν.» συμμετέχουν ἰλόφυχα καὶ συμπαραστέκουν, μετὰ τὰ πιδὸ βαθειὰ συλλυπητήρια

14ον

**Ό τραγικός θάνατος
του Πανουργιά.
Δυσσέας Πλατιάς,
ό δήμιος.**

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΡΗΣ

ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΗΣ ΗΡΩΑΣ ΤΟΥ 1821

“Ό θάνατε παιάν, μή μ’ ατιμάσης μολεΐν’ μόνος γάρ σ’ εΐ τών ανηκέστων κακών Ιατρός». (Θάνατε λυτρωτή, μή με κρίνης ανάξιο νά μ’ επισκεφθής· γιατί μόνο σ’ εΐσαι τών αγιάτρευτων κακών τ’ Ιατρικό).

Αισχύλου: Φιλοκλήτης.

Αυτή ή επίκληση τού τραγικού ήρωα τού Αισχύλου πρὸς τὸν λυτρωτὴ θάνατο θά ταΐριζε καὶ στὸν Πανουργιά. “Όμως αὐτός, ὅπως εἶπαμε, ἐπέμενε νά ζῆ παρὰ τὸ κακὸ πὸν γινόντα γύρω του.

“Αλλά... «ἀλλαι βουλαὶ ἀνθρώπων, ἀλλὰ θεὸς κελεύει...». Τέλος πάντων, μὰ καὶ ή ἀπόφαση πάρθηκε, ἔμενε νά βρουν ποῖος θά τὴν ἐκτελέσει. Φαίνεται πὸς δὲν δυσκολεύτηκαν πολὺ γιὰ νάβρουν τὸν δήμιο: Θὰ ἦταν ὁ Δυσσέας ὁ Πλατιάς ἀπ’ τὴν Ἀγόριανη! Σ’ αὐτὸν λοιπὸν ἀνάθεσαν νά διεκπεραιώσῃ τὴν «οἰκογενειακὴ» αὐτὴ ὑπόθεση. Μὲ τὸ ἀξιώματο φρουσιὰ... Προδότες καὶ φονιάδες σὰν τὸ Δυσσέα Πλατιά δὲν ἔχουν κίνητρο

ἄλλο ἀπ’ τὸν παρᾶ.

Εἶπαμε πὸς ὁ Πλατιάς ἤτανε τὸ δεξιὸ χερὶ τοῦ Πανουργιά. Τὸ παιδί γιὰ τὰ θελήματα καὶ τὶς ὑποπτες δουλειές. Κατέβαινε συχνὰ στὸ χωριὸ γιὰ πληροφορίες καὶ ψωμί. Τοῦ ἔκαμαν λοιπὸν τὴν πρόταση, κί’ αὐτὸς ἔμεινε σύμφωνος. Τὰ παραπέρα ἦταν δουλειὰ δική του.

Σύνταχα τὸ πρωί, κίνησε νά φύγῃ. Ὁ γέρο-Τσάκαλος, πὸν ἀγρυπνοῦσε τὸν σταμάτησε. “Όλη τὴ νύχτα δὲν εἶχε κλείσει μάτι. Τὸν βάραινε τὸ κρῖμα τοῦ ἀνηπιού. Μετάνοιωσε. Θέλησε νά προλάβῃ τὸ κακὸ.

Δὲν μποροῦσε ὅμως ν’ ἀγνοήσῃ τὴν ἀπόφαση πὸν πάρθηκε στὸ οἰκογενειακὸ συμβούλιο. Γι’ αὐτὸ ἔκατσε κί’ ἔγραψε ἕνα σημεῖωμα. Τὸ σημεῖωμα ἔλεγε: «Ὁ φέρον τὸ παρὸν θά σὲ φονέψῃ». Τὸ δίπλωσε καὶ τῶδωσε στὸν ὑποψήφιο δήμιο, πὸν τὸ ἔβαλε στὴν τσέπη τοῦ γιλέκου του, ἀνυποψίαστος γιὰ τὸ τί μποροῦσε νά σημαίνει ή γραφή.

“Αν ἦταν σὲ θέση νά διαβάσῃ, θά καταλάβαινε πὸς ή θέση του ἦταν ἀσχημη. Τὸ σημεῖωμα ἴσως νά σημειαινε τὸ δικὸ του θάνατο... Ἀνάγνωση ὅμως δὲν ἐγνώριζε ὁ Δυσσέας Πλατιάς. Ἐφυγε λοιπὸν ἀπὸ τὸ σπίτι, ἐνὼ ἀκουγε τὰ τελευταῖα λόγια τοῦ γέρου:

—Νά δώσης τὴν γραφή στὸν Πανουργιά, σὰν φτάσης.. Νά τοῦ εἴπῃς νά τὸ διαβάσῃ ἀπόψε. Πρόσεξε καλά...

—Καλά, καλά... ἔκανε ἔκλεινος, βαρυστημένα, γιὰ τὸν ἀπασχολοῦσαν ἄλλες σκέψεις.

Σύμφωνα μὲ μιὰν ἄλλη ἐκδοχή, ἐκείνος πὸν ἔδωσε τὸ σημεῖωμα αὐτὸ στὸν Πλατιά, δὲν ἦταν ὁ Τσάκαλος, ἀλλὰ ὁ Κυριαζομήτρος. Ὁ Μῆτρος ὁ Κυριαζῆς ἦταν πρωτοξάδελφος τοῦ Πανουργιά. Ἡ μάνα του ή Κυριαζάκαινα ἦταν θυγατέρα, τοῦ Κασιούρη καὶ ἀδελφὴ τοῦ Μακρῆ, τοῦ Τσάκαλου καὶ τοῦ Κουδούνα.

“Όπως καὶ νᾶχῃ τὸ πρᾶγμα, τὸ βέβαιο εἶναι πὸς ὁ Πλατιάς ἔφυγε ἀπὸ τὸ Καστέλλι, ἔχοντας στὴν τσέπη του τὸ σημεῖωμα.

Ἐφτασε στὸ κονάκι του, στὴν Ἀγόριανη, γιομάτισε μὲτὴν ἡσυχία του καὶ τὸ σούρουπο πῆρε πάλι τὴν στράτα, ἀνηφορίζοντας κατὰ τὸν Παρνασσό.

Ἐκεῖ ψηλά θρυσκόταν τὸ γιατάκι τοῦ Πανουργιά. Ἐκεῖ λημέριαζαν.

Σὰν ἔφτασε, ή ὥρα ἦταν προχωρημένη. Τὸ σκοτάδι εἶχε πέσει βαρὺ. Ἄν καὶ καλοκαιράκι, ὁ καιρὸς ἦταν ἀσχημος. Φύσαγε δυνατὸς ἄερας. Σύννεφα βαρεῖα πλάκωναν τὸν οὐρανὸ καὶ ἔκρυβαν ἀπ’ τοὺς ἀνθρώπους τὴ θέα

τῶν ἄστρων.

Προμηνύματα καιριγίδος. Ἡ φύση φαινόταν σὰ νά ἤθελε νά εὐθυγραμμισθῇ μὲ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων...

Ὁ Πανουργιάς περιέμενε, σὰν ὅλες τὶς φορές. Ἄκουσε περπατιοὺς καὶ τέντωσε τ’ αὐτί. Ἦξερε πὸς ἦταν ἐκεῖνος, ἀλλὰ τὸ ἐνστικτο πὸν εἶναι σὲ τέτοιες περιστάσεις δυνατότερο ἀπ’ τὴ λογική, τὸν ἔκαμε νά πεταχτῇ ἀπάνω ὁλόρθος καὶ νά τραβήξῃ τὴν κομπούρα.

Ἀκούστηκε μέσα στὴ νύχτα τὸ χαρακτηριστικὸ «τὰκ» τοῦ πετεινοῦ πὸν σηκωνόταν, ἔτοιμος νά δώσῃ φωτιὰ καὶ νά σκορπίσῃ τὸν θάνατο στὴν πρώτη πῆση τῆς σκανδάλης.

—Ἐγὼ εἶμαι, πρόλαβε ή γνώριμη φωνή.

—Καλῶστον, ἔλα, κάτσε...

Ὁ Πλατιάς πῆρε ἀπὸ κάτω μιὰ πλακολιθιά, τὴν ἔρριψε μπροστὰ στὸν Πανουργιά κί’ ἔκατσε.

—Τί χαμπέρια ἔχουμε;

—Καλά...

Ὁ Πανουργιάς μοίρασε ψωμί. Ὁ ἄλλος ἔτρωγε ἀμίλητος. Δὲν φαινόταν νά ἔχη διάθεση γιὰ κουβέντα. Ὁ ἕνας ρωτοῦσε κί’ ὁ ἄλλος ἀποκρινόταν μὲ μισόλογα. Ἦταν φανερὸ πὸς κάτι τὸν ἀπασχολοῦσε, κάτι τὸν βασάνιζε.

—Τί τρέχει; Ἐχεις τίποτα;

—Ποῖος ἐγὼ; Ὅχι, τίποτα...

Ἀφοῦ ἀπόφαγαν, ἔγειραν νά πλαγιάσουν. Σὲ μιὰ στιγμή ὁ Πλατιάς θυμήθηκε καὶ τετάχθηκε:

—Ἐχω ἐδῶ αὐτὸ γιὰ σέβανε, ἀπ’ τὸν μάρμαρα σου, τὸν Τσάκαλο.

Ὁ Πανουργιάς πῆρε τὸ σημεῖωμα στὰ χέρια του, τὸ ἀνοίξε, ἀλλὰ δὲν μπόρεσε νά διαβάσῃ. Τὸ σκοτάδι ἦταν πηχτὸ. Πῆρε κερὶ, ἔβγαλε τὰ σπῆρτα, ἀναψε ἕνα, ἀλλ’ ἀμέσως τῶσθησε ὁ ἄερας. Ἄναψε δεύτερο, τὰ ἴδια.

—Τὸ διαβάσω ταχιά τὸ πρωί, εἶπε, κί’ ἔγειρε στὸ γιατάκι.

—Ὅχι, ὄχι... Ὁ μάρμαρα σου εἶπε νά τὸ διαβάσης ἀπόψε. Θὰ ἔχῃ τὸ λόγο του... Ἐγὼ μὰ στὸ λέω, κάνε ὕστερα ἐσὺ καλά μὲ τὸ γέρο...

Ὁ Πανουργιάς ἀνασηκώθηκε πάλι, ἀναψε τρίτο σπῆρτο, ἀναψε κί’ ἄλλο, κί’ ἄλλο, τίποτα... Ἡ μοῖρα εἶχε ἀποφασίσει. Τὸ δρᾶμα πλησίαζε στὴ λύση του, μὲ ἕνα τρῶπο, πὸν λές καὶ ἦταν ἐπιπόνηση ἀρχαίου τραγικοῦ: Ὁ Πανουργιάς, ὁ παραβάτης, ὁ «ἄβριστος» τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων νόμων, θά πέθαινε, γιὰ νά ἐξαλειφτῇ τὸ μίσημα, ή «ὑβρις», καὶ νά ἀποκατασταθῇ ή γαλήνη στὴν οἰκογένεια καὶ στὸ χωριὸ. Ὁ Χαραλάμπης ὁ Τσάκαλος, ὁ

Γιώργη Χαλατσᾶ

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ

Διηγήματα, ἔκδ. Δωδεκάτη Ὁρα, 1978

Τὸ νά παρουσιάσω τὸν Γιώργη Χαλατσᾶ, στὸ Καστελλιώτικο κοινὸ, εἶναι σὰν νά παραβιάζω ἀνοικτὲς πόρτες.

Καὶ τοῦτο, γιὰτὶ εἶναι γνωστὴ ή προσφορά του στὴν ἑλληνική διανόηση καὶ ή ἔξαιρητή θέση του στὴν Γραμματεία τοῦ λόγου.

Ἔτσι, συνεχίζοντας τὴν παραγωγή του, ἕνα βιβλίο κάθε χρόνο, χωρὶς διακοπή, φέτος ἐκδόθηκε γιὰ λογαριασμὸ του ἀπὸ τὸν ἐκδοτικὸ οἶκο «Δωδεκάτη Ὁρα», συλλογὴ ἀπὸ τρία διηγήματά του, μὲ τίτλο «Πορτραῖτα».

Τὸ πρῶτο, ὁ Βασίλης Κουρελής, μὲ τὴν μαεστρία τοῦ τεχνίτη τοῦ λόγου, ὁ Γιώργης Χαλατσᾶς, δίνει ἀδρὰ τὴν μορφή, τὸν χαρακτήρα καὶ τὴν ζωὴ ὁλόκληρη τοῦ ἥρωά του. Σπάνια ή σύγχρονη διηγηματογραφία εἶχε νά δώσει τέτοια σημαντικὰ δείγματα, σὰν τὸν Βασίλη Κουρελή.

Μὲ τὸ «Νυκτιάτικο» καὶ τὸ «Μία ψυχὴ τραγουδᾷ» ὁλοκληρώνεται ὁ κύκλος τοῦ βιβλίου του καὶ τὸ διάβασμά τους, δίνει μιὰ συγκρατημένη αἰσιοδοξία γιὰ ὅλους μας, μὲ τὴν δεξιοτεχνία τοῦ μαέστρου τοῦ λόγου συγγραφέα τους.

Αὐτὸ τὸ βιβλίο του, θά ἀντέξῃ στὸν χρόνο καὶ εἶναι τὸ πιὸ ἀντιπροσωπευτικὸ τοῦ δημιουργοῦ του.

Ν. Μακρ.

«Φωκικὰ Χρονικὰ»

Ἡ «Σπουδαστικὴ Ἐνωσις Φωκίδας» μᾶς ἐντυπωσίασε μὲ τὴν μηνιαία ἐφημερίδα πὸν ἐξέδωκε, μὲ τὸν παραπάνω τίτλο, ἀπὸ τὸ πρῶτο φύλλο της.

Στὴ συνέχεια τῆς ἐκδόσῃς της, ή ἐντύπωση ἔγινε θεβαίωτη, ὅτι τὸ δυναμικὸ της εἶναι τέτοιο, πὸν γεμίζει μὲ ὑπερηφάνεια κάθε Ρουμελιώτη, γιὰ τὴν ποιότητα τῆς νεολαίας τοῦ νομοῦ μας.

Ἀνεξάρτητα, ἀν σὲ μερικὰ θέματα, ἔχουμε τὶς ἐπιφυλάξεις μας, ή παρουσίαση τῶν προβλημάτων τοῦ νομοῦ μας, ή δυναμικὴ ἀντιμετώπισή τους καὶ ή τεκμηριωμένη θέση τους δίνει αἰσιοδοξία μηνύματα γιὰ τὸ μέλλον τῆς Φωκίδας, μὰ πὸν θεωρεῖται ὁ πιὸ παραμελημένος νομὸς τῆς Ρούμελης καὶ γενικιώτερα τῆς χώρας μας.

Μακρὰ ἀπὸ τὴν ὠραιολογία, τὴν ἀντιγραφή τῶν καθιερωμένων τύπων κάθε ἐκδόσῃς, ή Ἐνωσις, μὲ τὴν ἐφημερίδα της μέχρι σήμερα (ἔφτασε στὰ 7 φύλλα της), δίνει ἀνδρῖκια, θαρρετὰ καὶ μὲ Ρουμελιώτικη ἀξιοσύνη τὴ μάχη, γιὰ τὰ πιὸ καυτὰ προβλήματα τοῦ νομοῦ μας.

Δίχως συμβιβασμούς, μακρὰ ἀπὸ τοπικιστικὰ συμφέροντα καὶ μικροῦπολογισμούς, βλέπει κατὰματα, τὰ πολιτικά, οἰκονομικά καὶ πολιτιστικά προβλήματα τοῦ καιροῦ μας, μέσα ἀπὸ τὰ πλαίσια τοῦ χωροῦ μας.

Στὰ ἄξια αὐτὰ παιδιὰ, πὸν δουλεύουν, μέσα σὲ ἀντίθετες συνθήκες, γιὰ τὴν ἐκδοσῃς, πρέπει νά δοθεῖ δημόσιος ἔπαινος γιὰ τὴν προσπάθειά τους, προσπάθεια ἔντονη καὶ σημαντικὴ γιὰ ὅλους μας.

Ν. Μακρ.

ριζ στὴν χήρα του, τὸ γιό του, ἔκλεκτὸ συμπολίτη μας κ. Γιάννη Ζεῖνη, τὸν γαμπρὸ τοῦ ἀργισυντάκτη τῆς «Βραδυῆς» κ. Θωμᾶ Κόκκινο καὶ τὰ ἐγγόνια του.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ Ν. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

Πλήρης ἡμερῶν καὶ μετὰ ἀπὸ ἐπώδυνη ἀρρώστεια πέθανε καὶ κηδεύτηκε τὴν Μεγάλη Πέμπτη στὸ χωριὸ μας, ή Παναγιώτη Νικ. Μαρκοπούλου, τὸ γένος Ἰωάννου Βέλλου.

Ἡ Παναγ. Ν. Μαρκοπούλου ἀπὸ τὶς Βελλιέουσες, ὑπῆρξε ἕνας ἀκάματος βουλευτῆς πὸν ἀφιέρωσε τὴ ζωὴ του στὸ σπίτι τῆς.

Πρόσχαρη καὶ φιλόξενη, πάντοτε καλοδεχούμενη μὲ ἄλλη θιγὴ ἀγάπη γιὰ ὅλο τὸν κόσμο.

Γὰ «Κ.Ν.» συλλυποῦνται τὸν σύζυγό της συμπολίτη μας κ. Νικ. Μαρκοπούλου, τὸν ἀδελφὸ της κ. Γιώργο Βέλλου καὶ τ’ ἀνήψια τῆς.

πονόφυχος καὶ ἀγαθὸς γέρος θά εἶχε ἀναπαμένη τὴ συνείδηση, μὰ καὶ δὲν θά τὸν βάραινε τὸ κρῖμα. “Όσο γιὰ τὸν Δυσσέα Πλατιά... Ἔ, αὐτὸς πὰ θά ἦταν τὸ ὄργανο, πὸν θά ἐκτελοῦσε τὶς ἀνεξερεύνητες βουλές τοῦ Οὐρανοῦ...

Ἡ νύχτα προχωροῦσε τώρα, γαληνεμένη κί’ ἡσυχῃ. Ὁ ἄνεμος, ὁ συνωμότης αὐτός, ἀφοῦ ἔκανε τὴ δουλειά του, εἶχε πάψει νά φυσᾷ. Ἠρεμία βασίλευε στὸ δάσος, πέρα γιὰ πέρα.

Ὁ Δυσσέας καραδοκοῦσε. Περιέμενε τὴν κατάλληλη στιγμή γιὰ νά χτυπήσῃ, ὕπουλα καὶ μπαμπέσικα. Κάθε κίνηση θά ἔπρεπε νά γίνῃ μὲ περισκεψη καὶ προσοχή. Τὸ ὑποψήφιο θῦμα δὲν ἀστειευόταν. Ἄν τὸν ἔπαιρνε χαμπάρι, ἦταν χαμένος...

Ἀφοῦ λοιπὸν περιέμενε γιὰ πολλὴ ὥρα μὲ τεντωμένα τὰ νεῦρα κί’ ἀφοῦ βεβαίωθηκε ἀπ’ τὴν ἀνάσα, πὸς ὁ σύντροφός του κοιμόταν ξένοιαστος, σηκώθηκε μὲ προφύλαξη μεγάλη, σὰν τὸν θρυκόλακα ἀπὸ τὸ μνημα, ψαχοῦλεψε μὲ τὰ χέρια του τὴ γῆ, βρῆκε τὴν πλακολιθιά, τὴν ὄρθωσε ψηλά, τὴν ζύγισε καλά πάνω ἀπ’ τὸ κεφάλι τοῦ ἄλλου καὶ τὴν κατέβασε μὲ δύναμη...

Ἡ γαλήνη τῆς νύχτας ταράχτηκε ξαφνικὰ ἀπὸ τὸν ἀπαισιὸ ἠχὸ τῆς πέτρα πὸν τσάκισε τὸ κρανίο τοῦ ἀνθρώπου. Ταυτόχρονα ἀκούστηκε ἕνα ὑπόκομπο «ᾶχ», ὕστερα τὸ κατακούλισμα τῆς πέτρας πὸν βρῆκε ξανά τὴ θέση της στὴ γῆ κί’ ὕστερα πάλι ἡσυχία...

Ὁ Πανουργιάς Μακρῆς εἶχε περάσει ἀπὸ τὸν ὕπνο στὸ θάνατο, χωρὶς νά καταλάβῃ. Αὐτὸς ἐδῶ ἦταν θάνατος ὀριστικός κί’ ἀμετάκλητος. Οὐσιαστικά, ὁ γιὸς τοῦ Νίκου καὶ τῆς Μαρίας Μακρῆ, τὸ γένος Πανουργιά, Πανουργιά, εἶχε πάψει νά ζῆ ἀπὸ τὴ στιγμή πὸν βρέθηκε στὸ δρόμο του ὁ Ἀναγνώστης. Ἡ ζωὴ του ἀχρηστεύτηκε ἀπὸ τότε. Πόσο διαφορετικὰ θά ἦσαν ὅλα, ἀν δὲν μεσολαβοῦσε ή καταραμένη ὥρα...

I.A.M.

(Στὸ προσεχές: Ὁ θάνατος τοῦ Πανουργιά προκαλεῖ αἴσθηση...)

ΕΓΡΑΨΑΝ ΓΙΑ ΤΟ ΦΥΛΛΟ ΜΑΣ ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟ:

ΗΒΡΑΔΟΝΤΗ

— Τρίτη, 14 Μαρτίου 1978 • Διευθυντής: Γ. Αθανασίου • Αρ. φύλλου 18.635. Τμή Δρχ.

«ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Έκατό μήνες συμπλήρωσε η μηνιαία πνευματική εφημερίδα «Καστελλιώτικα Νέα» που εκδίδει ο προοδευτικός σύλλογος «Τα Καστέλλια». Στις σελίδες της καθρεπίζεται πάντα η κοινωνική και πνευματική ζωή ενός μεγάλου και γόνιμου ελληνικού χώρου στο κέντρο της Φθιώτιδας. Με συνεργασίες επιλεγμένες από τα σημαντικότερα ιστορικά και τα σύγχρονα ενδιαφέρον-

τα του τόπου και πλούσιο φωτογραφικό υλικό ενημερώνει πληροφορεί και συντηρεί την εξαιρετική πνευματική παράδοση που βρίσκεται στη βάση της ελληνικής διάρκειας. Χαρακτηριστικές επίσης οι ειδήσεις και τα ζητήματα που απασχολούν την περιοχή, μέσα στα πλαίσια της αυστηρής αντικειμενικότητας. Αξίζει ο δημόσιος έπαινος στο καλό έντυπο.

ΕΘΝΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

Η δισεβδομαδιαία πολιτική εφημερίδα που εκδίδεται στη Λαμία, από τον κ. Εδστάθιο Γ. Σκούρα, στο φύλλο της, της 6 Απριλίου 1978, στην πρώτη σελίδα της, έγραψε:

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Με καλαισθητον και πολύ χρωμον εμφάνισιν ένκυκλοφόρησεν προσφάτως τὸ πανηγυρικὸν φύλλον Δεκεμβρίου 1977, Φεβρουαρίου 1978, ἐπὶ τῆς ἑκατοστῆς ἐκδόσεώς της, ἡ μηνιαία εφημερίδα — ὄργανον τοῦ Προοδευτικοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Ἀθήναις Καστελλιωτῶν, «Καστελλιώτικα Νέα». Ἡ ἐν λόγω ἐκδοσις ἀπὸ 12 σελίδες, εἶναι πλουτισμένη με καστελλιώτικα ἱστορικά καὶ λογοτεχνικά κείμενα, μικρὲς εἰδήσεις, προβολὴ καστελλιωτικῶν προσωπικοτήτων, κριτικά σημειώματα νέων διβλίων Καστελλιωτῶν κλπ. Χαιρετίζομεν τὴν πανηγυρικὴν ἐκδοσιν τῶν «Καστελλιωτικῶν Νέων» καὶ εὐχόμε-

θα νὰ χιλιάσουν τὰς ἐκδόσεις των διὰ τὸ καλόν, τὴν πρόδον καὶ τὴν ὁμόνοιαν τῶν κατοίκων τῆς ἱστορικῆς κοινότητος Καστελλίων τῆς Φωκίδος. Τὰ «Κ.Ν.» εὐχαριστοῦν τὴν καλὴ συνάδελφον γιὰ τὰ καλὰ της λόγια.

* Ἡ συνάδελφος «Κασταλεξιώτικα Νέα» σημείωσε:

«Καστελλιώτικα Νέα»

Με τὴν συμπλήρωσιν 100 φύλλων ἀπὸ τὴν ἐκδόσιν τους, κυκλοφόρησαν πανηγυρικά, πολύχρωμα καὶ πολυσέλιδα τὰ «Καστελλιώτικα Νέα». Ἀριθμὸς - ρεκόρ γιὰ εφημερίδα τοῦ χωριοῦ, πὸν αὐτὴ τὴ στιγμῇ, ἡ προβολὴ της ξεπερνάει τὰ δὲρα τῆς γενέτειράς της καὶ ἀποχτᾶει ἕνα καθολικώτερο Ρουμελιώτικο ἐνδιαφέρον. Θὰ ἦταν εὐχὴς ἔργον, ἂν ἡ σπουδαία αὐτὴ ἐκδοσις ἔπαιρνε ἕνα ἐπίσημο βραβεῖο σὰν ἀναγνώριση τῶν κόπων καὶ τῶν θυσιῶν της, ἀλλὰ καὶ εἰδικότερα σὰν συμβολὴ ἀναγνώρισης τῆς πνευματικῆς ἐπαρχίας.

ΝΙΚΟΥ ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ

Έκδοσις Λειψία, Ἀθήνα 1978

Ὁ κ. Νίκος Δροσόπουλος ἔκανε μιὰ πολὺ σωστὴ δουλειά. Μετὸ παραπάνω βιβλίον του καὶ μετὰ τὸν προσωπικὰ κριτήρια, χωρὶς νὰ γυρεύει δαφνοκλόναρα, ὅπως ἐπισημαίνει στὸν πρόλογόν του, παρουσιάζει δεκαεπτὰ Ρουμελιώτες λογοτέχνες καὶ ποιητές, πὸν σὲ ὄρες κρίσιμες, ἀπ' τὸν ἱερό χῶρον τοῦ λόγου, δὲν λιποτάχθησαν.

Με μεστή καὶ ἔντεχνη πληρότητα δίνει στὰ πορτραῖτα του, τὴν διάστασιν καὶ τὴν γεύσιν πὸν θέλει ὁ συγγραφέας καὶ τονίζει τὰ πὸν σημαντικὰ στοιχεῖα τῆς προσωπικότητός τους καὶ τῆς προσωπικότητάς τους.

Ἡ Φωκίδα, Φθιώτιδα, Τρι

χωνίδα, Δωρίδα, Ναυπακτία, Ξηρόμερον καὶ Αἰτωλία εἶναι οἱ τόποι πὸν γεννήθησαν καὶ ἀνδρώθησαν τὰ πορτραῖτα του.

Τὸ βιβλίον του πρέπει νὰ προμηθευτοῦνε ὅλες οἱ βιβλιοθήκες τῆς Ρούμελης καὶ ὅλοι οἱ πνευματικοὶ φορεῖς, δάσκαλοι, καθηγητὲς καὶ μαθητὲς πρέπει νὰ τὸ διαβάσουν, γιὰ τιμὰ ὀλόκληρη τὴ Ρούμελη.

Σὰν Ρουμελιώτες, ἀνεξάρτητα ἂν συμπεριλαμβανέμεν στὶς σελίδες του, τοὺς ἐκλεκτοὺς συμπολίτες μας, κ.κ. Δημήτριον καὶ Γιῶργον Χαλατσᾶ, συγχαίρομε τὸν συγγραφέα γιὰ τὴν προσφορὰ του.

N. Μακρ.

ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΤΟΝ Κ. ΓΙΑΝΝΗ ΓΑΪΤΑΝΗ

Εἰς τὴν αἴθουσα τοῦ Συνδέσμου Κρητῶν... Ἐπιστημόνων Ἀθηνῶν, ἔγινε διὰ πρώτη φορὰν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ Πανελληνίως Ἐκθεσις Ἐπαρχιακοῦ Τύπου, με συμμετοχὴ ὄλων τῶν ἐπαρχιακῶν ἐφημερίδων τῆς Ἑλλάδος, περίπου τετρακοσίων φύλλων. Τὴν πρωτοβουλία εἶχε ὁ Σύνδεσμος Κρητῶν Ἐπιστημόνων, σὲ συνεργασία μετὰ τὴν Προεδρία τῆς Κυβερνήσεως, τὴν Ἐνωση Ἡμερησίων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν (ΕΣΗΕΑ) καὶ τὴν Ἐνωση Ἐπαρχιακοῦ Τύπου.

Τὸ Βραβεῖο «ΑΣΗΜΕΝΙΑ ΠΕΝΝΑ», ἀνεμίσθη εἰς τὴν ἐφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ», «γιὰ τὴ συνέπεια πὸν δείχνει στὴν προβολὴ τοπικῶν προβλημάτων, τὴ δημοσιογραφικὴ της δεοντολογία καὶ τὴν καλαισθητὴ ἐμφάνισιν».

Ἡ περγαμινὴ μετὰ τὴν ἀσημένια πέννα ἐπεδόθη στὸν ἐκλεκτὸ δημοσιογράφον κ. Γιάννη Γ. Γαϊτάνη, σὲ ἐπίσημη τελετὴ πὸν ἔγινε στὴν Ἀθήνα, παρουσιάζει ἐπισήμων, τῆς Κριτικῆς Ἐπιτροπῆς, πολλῶν Διευθυντῶν καὶ Ἐκδοτῶν Ἐφημερίδων, Συγγραφέων, Λογοτεχνῶν καὶ διακεκριμένων δημοσιογράφων τοῦ Ἀθηναϊκοῦ καὶ Ἐπαρχιακοῦ Τύπου. Ἀκολούθησε ἐλευθέρως συζήτηση διὰ τὰ προβλήματα καὶ τὴν ἀποστολὴ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Τύπου.

Τὰ «Κ.Ν.» συγχαίρουν τὸν κ. Γαϊτάνη, γιὰ τὴν τιμητικὴ διάκρισιν καὶ τοῦ εὐχονται νὰ συνεχίσῃ τοὺς εὐγενεῖς ἀγῶνες του.

ΕΥΧΕΣ ΣΕ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΕΣ

Στὸ φύλλον τῆς 1.9.78 ἡ ἐφημερίδα «Ὁ Ἄγων τῆς Ἰτέας» δημοσιεύει τὶς εὐχὲς τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου Γονέων καὶ Κηδεμόνων Ἰτέας, πρὸς τοὺς ἐκλεκτοὺς συμπατριώτες μας δασκάλους Γιάννη καὶ Μαρία Κυριαζῆ, ὡς ἑξῆς:

ΚΑΤΕΥΟΔΙΟ

Ὁ Σύλλογος Γονέων καὶ Κηδεμόνων τῶν μαθητῶν τοῦ 2ου Δημ. Σχολείου Ἰτέας, αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη νὰ εὐχαριστήσῃ καὶ νὰ εὐχηθῆ κατευόδιο στὸ ἐκλεκτὸ ζευγάρι τῶν διδασκάλων μας κ.κ. Γιάννη καὶ Μαρίας Κυριαζῆ, πὸν τόσσα χρόνια μετὰ ἀπόλυτη ἐπιγνώσιν τοῦ καθήκοντος, ἀρτιότατη ἐπαγγελματικὴ κατάρτισιν καὶ ἐξαιρετικὴ ἀπόδοσιν, ἐργάστηκαν γιὰ τὴ μόρφωσιν καὶ τὴν ἀγωγὴ τῶν παιδιῶν μας, κερδίζοντας ἄξια τὸ σεβασμὸ καὶ τὴν ἀγάπην τους.

Φεύγουν ἀφήνοντας τὶς ἀριστοτελεῖς ἐντυπώσεων καὶ βαθύτατη ἐκτίμησιν.

Οἱ εὐχὲς μας γιὰ καλὴ ὑγεία καὶ δύναμιν τοὺς συντροφεύουν καὶ στὴ νέα θέση τους καὶ θὰ τοὺς συντροφεύουν πάντοτε.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον

Ὁ ἀνταποκριτὴς μας κ. Κων. Μακρῆς μᾶς πληροφορεῖ:

ΠΥΡΚΑΓΙΑ

Τὴν 20.7.1978 ἀπὸ διαδρομὴ Πετρογαζῆς προεκλήθη ἔκρηξις καὶ ἐν συνεχείᾳ πυρκαϊὰ στὸ σπίτι τοῦ κ. Κωνσταντίνου Παπαδήμα.

Ἡ φωτιά προξένησε ἀρκετὲς ζημιές, ἀπετεφρώθη δὲ τὸ χαγιάτι καὶ τὸ ὑπέστεγο.

Συγκινητικὴ ὑπῆρξε ἡ ἀμεση συμμετοχὴ ὄλων τοῦ χωριοῦ μετὰ ἐπικεφαλῆς τὸν Παπαχαράλαμπο, στὸ σθῦσιμον τῆς φωτιάς.

ΑΤΟΝΟ ΤΟ ΠΑΣΧΑ

Τὸ Πάσχα πέρασε καὶ φέτος χωρὶς χοροὺς καὶ γλέντια, λόγῳ τῶν πολλῶν θανάτων.

ΜΑΤΑΙΩΣΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Μετὰ ἀπόφασιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, ματαιώθηκε ἡ φετεινὴ λειτουργία στὰ ἐξωκλήσια Ἁγίου Γεωργίου καὶ Ἁγίου Γεωργίου στὸ Παληοκαστέλλι, λόγῳ τῶν βροχοπτώσεων.

ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΗ ΝΑΟΥ

Τὸ ἐξωκλήσι Ἁγίου Ἀθανασίου, Παλαιοχλωμοῦ κατεδαφίσθη καὶ ἀνεγείρεται νέος Ναός.

ΝΕΟΙ ΥΔΡΟΝΟΜΟΙ

Ἀρχισαν οἱ ἀράδες ποτίσματος μετὰ ὑδρονόμους, τὸν παλαίμαχον κ. Ἰωάννην Δελμούζον καὶ τὸν κ. Ἰωάννην Γρ. Κάντζον.

ΒΡΟΧΟΠΤΩΣΕΙΣ

Οἱ τελευταῖες βροχοπτώσεις στὸ χωριὸ μας, ὠφέλησαν τὴν γεωργία καὶ τὴν κτηνοτροφίαν καὶ εἰδικότερον τὰ κηπευτικά καὶ τὰ ἀμπέλια.

ΠΩΛΗΣΗ ΚΑΠΝΟΥ

Τὰ καπνὰ ἐσοδείας 1977 ἐπωλήθησαν στὸν Ὄργανισμὸν Καπνοῦ.

Ἡ φετεινὴ ἐσοδεία πῆγε καλά.

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΟΥ ΖΑΓΓΑΝΑ

Κάθε Κυριακὴ τὸ θέρετρο Ζαγγανᾶ, γεμίζει κόσμο. Μετὰ πούλιαν καὶ ἰδιωτικὰ αὐτοκίνητα ἔρχονται τουρίστες γιὰ νὰ ζήσουν λίγες ὥρες στὸ δάσος καὶ νὰ χαροῦνε τὸ τοπίο.

Τὰ τραπέζια καὶ αἱ παραγγελίες γίνονται κατόπιν συνεννόησεως μετὰ τὸν κ. Βασ. Χαλατσᾶ, τηλ. 91.288.

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΣ ΟΡΓΑΣΜΟΣ

Κάθε μέρα φτάνουν συνεργεῖα ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, Λειβαδεῖα, Λαμία καὶ Ἀμφίση καὶ ἐργάζονται στὶς καινούργιες οἰκοδομὲς τοῦ χωριοῦ μας.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. καὶ ἡ κα Ἰωάννου

Κολύρη, ἀνεχώρησαν εἰς Ἀφρικήν.

ΘΕΡΙΖΟΑΛΩΝΙΣΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ

Οἱ φιλοπρόδοιοι ἀδελφοὶ κ.κ. Ἀνδρέας καὶ Κώστας Μπαλωμένου, ἠγόρασαν μιὰ θεριζοαλωνιστικὴ μηχανὴ — συγκρότημα — καὶ ἀρχισαν νὰ ἐργάζονται στὸ χωριὸ μας.

Στοὺς ἀδελφοὺς Μπαλωμένου ἀνήκει ἔπαινος.

ΓΡΗΓΟΡΟΣ ΓΑΜΟΣ

Ὁ μέγιστος τῆς 6.6.78 διατελῶν ἐν χηρείᾳ κ. Παναγιώτης Γρηγ. Κάντζος ἡ Νταλίτση, συνταξιούχος, ἦλθεν εἰς 2ον γάμον, μετὰ τῆς ἐπίσης χήρας κ. Ἀγγελικῆς Σωμπάλα, τῆς Θεσπρωτίας.

Εἰς τὸ νέο ζευγάρι εὐχόμεθα κάθε εὐτυχία καὶ χαρὰ. Κώστας Μακρῆς

ΣΕΛΙΔΕΣ ἀπ' τὴ Φωκίδα

Ἡ Ἐταιρεία Φωκικῶν Μελετῶν, με συνέπεια, συνεχίζει τὴν ἐκδοσὴν τοῦ τριμηνιαίου περιοδικοῦ της, μετὰ τίτλο, «ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΠ' ΤΗ ΦΩΚΙΔΑ».

Εἶναι πλέον γεγονός, ὅτι μετὰ τὴν ἐκδοσὴν καὶ τοῦ 8ου τεύχους της, μετὰ πλοῦσια ἔλη, ὅπως πάντοτε, ἀποτελεῖ σταθερὸν στὸν παρατηρούμενον τελευταῖα ἐκδοτικὸν κατακλυσμὸν τοῦ νομοῦ Φωκίδος.

Μετὰ καλὴ πρόθεσιν, θὰ λέγαμε στοὺς ἐκδότες του, νὰ σημειώσαν στὸ ἐξώφυλλον, τὸν ἀριθμὸν τοῦ τεύχους, γιὰ τὴν εἶσιν θὰ γίνῃ πὸν εὐχρηστοὺς ἀναγνώστες του.

Γιὰ τὰ ἐπὶ μέρους θέματά του, θὰ ἐπανελάβομε, μιὰ πὸν καὶ ἡ ἴδια ἐκδοσὴν μᾶς τὸ ζητάει.

ΗΧΩ ΤΩΝ ΑΡΦΑΡΩΝ

Μετὰ διευθυντὴν τὸν κ. Ἡλία Π. Μουτεβελῆ, ἐκλεκτὸν δικηγόρον Ἀθηνῶν καὶ συμπατριώτην μας, (εἶναι σύζυγος τῆς Ἰφιγενείας Ἀποστολοπούλου), συνεχίζει τὴν ἐκδοσὴν της, ἡ μηνιαία ἐφημερίδα «ΗΧΩ ΤΩΝ ΑΡΦΑΡΩΝ» καὶ συνεπλήρωσε αἴσια τὰ 80 φύλλα της.

Τὰ «Κ. Ν.» εὐχονται στὴν συνάδελφον καὶ στὸν ἐκλεκτὸ φίλον μας, νὰ τὰ ἑκατοστήσῃ.

ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

Έκδοσις :
Σύλλογος «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»
Ἀκαδημίας 61, τηλ. 3673.114

Διευθυντὴς
ΝΙΚΟΣ ΑΓΓ. ΜΑΚΡΗΣ
Δικηγόρος - κάτοικος Ἀθηνῶν
ὁδὸς Σταδίου 61 —
Τηλ. 3249307

Τυπογραφεῖον
Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ & Σία

Ἐπεύθυνος : Γ. Σούρδης
Κερατσινίου 72—Ἀθήνα
Τηλ. 5224728